

Adı, soyadı: Osman COŞKUN

Kod adı: Orhan

Doğum yeri ve tarihi: Mehine Köyü-Cihanbeyli, 1971

Mücadeleye katılım tarihi: Ocak 1994

Şehadet tarihi ve yeri: 26 Ağustos 1994, Ümraniye-İstanbul

Ne yakılıp-yıkılan köylerimizi, ne bombalanan cennet ülkemizi, ne de vurulan canlarımızı unutmayacağız.

Orhan heval yüzyıllar önce vatanından koparılıp İç Anadolu'nun bozkırlarına sürgün edilmiş bir ailenin çocuğu olarak 1971 yılında dünyaya gelir. Yetiştığı ortam, sürgün edilmiş Kürtlerin yoğun olarak bulunduğu her ne kadar ulusal bilinci olmasa da, ulusal değerlerin, dilin, kültür, gelenek ve ilişkilerin belli oranda korunup yaşatıldığı bir ortamdır. Dini değer ve ölçülerin egemen olduğu bir ailede yetişen Orhan heval, ailesi ulusal bilinçten uzak olmasına rağmen, kendi dilini ve kültürünü öğrenmekten, ona sahip çıkmaktan ve onu yaşamaktan uzak durmaz. Emek ve halkla içiçe yetişir. Daha bu dönemde insanlarla ilgilenen, onların sorunlarına eğilen, yardımcı olan, duyarlı yaklaşımlarıyla gerçek bir halk adamı olduğunu gösterir.

Liseyi bitirdikten sonra, üniversite sınavında Eskişehir Anadolu Üniversitesi'ni kazanır ve burada okula başlar. Ulusal kurtuluş mücadelesinin kitleselleşmesi, her geçen gün siyasi gündeme yerleşmesi, bütün Kürt halkını olduğu gibi, Orhan hevali de etkiler ve kendisini sorgulamasına yol açar. Bu süreçte üniversitede YCK'li öğrencilerle tanışan Orhan heval, onlarla ilişki kurmaktan ve faaliyetlere katılmaktan geri durmaz. Her geçen gün kendi gerçekliğiyle karşılaştıkça düşmana karşı büyük bir kinle dolarken, ulusal değerlerine daha bir sahiplenmeye, Kürt gerçekliğini, Kürdistan'ı, partiyi ve gerillayı tanımaya ve büyük bir sevgi beslemeye başlar. Bu sevgi zamanla O'nda hiç görmediği Kürdistan'a, gerillaya karşı kopmaz bir bağlılığa dönüşür. Artık yaşamının bütün anlam ve önemi; Kürdistan ve savaştır. Kürdistan ülkesinin ve onun bin yıllardır her türlü vahşete maruz kalmış halkının bağımsızlığı ve özgürlüğüdür. Bunun önündeki bireysel bütün yaşam, amaç ve duygular son bulmuştur.

YCK içerisinde çeşitli faaliyetlerde bulunan Orhan heval, öğrenci ortamının yüzeyselliğinden ziyade, öğrendiklerini halka taşımak, daha iyi diyalog kurduğu halka örgütlenmesini güçlendirme temelinde yönelmek ve onları bilinçlendirmek ister. Buldukları alanda inşaatlarda Kürt işçilerin olduğunu tespit eder ve örgütün de onayıyla bu işçileri örgütlemeye yönelir. İşçilerle bağlantı kuracak kimsenin olmamasından dolayı, inşaatla bir işçi olarak girer. Emeğe ve halka yabancı olmaması, davranışları, hareketleri ve ilişkileriyle ortama rahatlıkla ayak uydurması sayesinde, başlangıçta kimse O'nun asıl kimliğini anlayamaz. Hemen çalışmalara başlayan Orhan heval, akşamları işçilerle sohbet eder, güzel Kürtçe'siyle onlara Kürdistan'ı hatırlatır ve işçiler arasında büyük sevgi-saygı kazanır. Onlara, giderek mücadeleyi anlatmaya başlar, ajitasyon-propaganda faaliyetleri yürütür, işçilere düzenli olarak günlük gazete ve dergi aldırır. Partinin teyp kasetlerini ve illegal yayınlarını götürür. Artık gerçek kimliğin ve amacın açıklanması zamanı gelmiştir. Çalışmaları örgütsel bir temele oturtmak ve daha fazla

geliştirip ilerletmek için bu şarttır. Bunun için bir toplantı yapar. İşçileri biraraya toplayıp, onlara parti adına geldiğini, bir parti çalışanı olduğunu söylediğinde büyük şaşkınlığa kapılan işçilerden biri, heyecandan bayılıp yere düşer. Orhan heval daha sonra bu ilişkileri başka bir arkadaşına devreder ve alandan ayrılır.

Orhan heval bu kısa ama başarılı pratik sonucu parti tarafından Marmara Bölgesi ERNK çalışmalarına katılmak üzere İstanbul'a gönderilir. Buna karşı Orhan hevalin gönlünde yatan ise, büyük bir özlemle yanıp-tutuştığı, havasını daha hiç solumadığı, suyunu içmediği Kürdistan'a gitmek, halkla bütünleşmek ve bir gerilla olarak engin Kürdistan dağlarına çıkıp şahinleşmektir. Ama yine de belirleyici olacak son karar partinindir. Parti uygun görüyorsa ve gerçekten gerekliyse bütün duygu ve özelemler hiç de bireysel olmamasına rağmen bastırılmalı, çalışmalar yürütülüp, talimatlar yerine getirilmelidir.

İlk kez 1994 yılının başlarında İstanbul'a ERNK çalışmalarıyla profesyonel devrimci yaşama geçen Orhan heval, görevlendirildiği alanda kısa bir zamanda kitleyle kaynaşır. Her zaman için ilk tanıştığı insanlarda bıraktığı izlenim, duygulu ve sempatik bir kişiliğe sahip olduğudur. Hümanist insancıl karakteri, yoldaşları arasında olduğu kadar, kitle üzerinde de olumlu bir etki yaratır, sıcak bir ortamın oluşmasına yol açar. İnsanlara hitap ediş tarzı, gösterdiği saygı-sevgi hep kazanımcıdır. Mütevazı ve insana değer veren bir kişiliktir.

Kısa sürede çalışmalara adapte olan Orhan heval, hemen kitlenin eğitilmesi, örgütlenmesi, komitelerin oluşturulması ve eyleme geçilmesi faaliyetlerine yönelir. Büyük bir öğrenme azmi ve bütün enerjisiyle kendisini çalışmalara verir. Bilgi ve deneyimlerin aktarılmasında ısrarcıdır. Sürekli olarak partiyi daha iyi tanımak, çalışma tarzını anlamak ve daha fazla hizmet edebilmek için parti eğitiminden geçmek istediğini dile getirir. Bu süreçte kitle çalışması içerisinde yurtsever gençlikten oluşturduğu birimlerle ilk eylemlerini örgütler ve bir komutan gibi bizzat bu eylemlerin başında yer alır.

Devamlı bir yükselme grafiği çizer ve verilen her göreve hiçbir gerekçe ileri sürmeden dört elle sarılır ve pratiğe geçirir. Devrime ve değerlere gösterdiği bu duyarlı ve hassas yaklaşımları sonucunda parti tarafından kısa süreli bir eğitime alınmak için hak kazanır. Bu, O'nu daha büyük sorumluluklara koşmak için kamçılar. Eğitim süresince siyasi eğitim yanında sınırlı bir askeri eğitim de görür. Eğitimde ortaya çıkan özelliklerinden birisi de, tezcanlılığıdır. Bu tezcanlılık, O'nun düşmana karşı olan intikam duygularının bir sonucu ve yüzyıllık sürgün öfkesinin dışı vurumu olarak gelişmiştir. Öğrenmeye duyduğu istek, kimi zaman kendisini aceleciliğe, hemen bir şeyleri yapmaya yöneltmektedir. Askeri eğitime yaklaşımında da aynı tezcanlılık ve hızlı öğrenme isteği kendisini gösterir.

Eğitim sonrası partiye yönelen Orhan heval, artık kabına sığmamakta, bir an önce düşmana yönelmek ve bin yılların intikamını almak isteğiyle yanıp-tutuşmaktadır. Sürece verilecek cevap ancak düşmanı kalbinden vurmakla, onun şah damarlarını kesmekle, kendisini çok güvende hissettiği ve kendi geri cephesi olarak gördüğü metropollerini ona dar etmekle gerçekleşecektir. Bunun için de eylemliliğin öne çıkarılmasından başka yapacak bir şey yoktur.

Orhan heval bu bilinçle hareket eder, istihbarat toplar ve eylem planları yapar. Düşmanı vurmanın zamanı gelmiştir artık. Ama tezcanlılığı ve kendine olan aşırı güveni, O'nu hiç de yapmaması gereken bir şeye yöneltmiştir, bomba konusunda pratik tecrübesi fazla olmamasına rağmen, giriştiği böylesi bir pratik sırasında, hazırladığı bombanın elinde patlamasıyla şehitler kervanına katılır.

26 Ağustos 1994'te İstanbul'un varoşlarında şehitler diyarına yolculadığımız Orhan heval, uğruna şehit düştüğü Kürdistan halkı tarafından sahiplenilmiş ve serhildana dönüşen bir cenaze töreniyle toprağa verilmiştir.

Sürgünden özgürlüğe bin yılların öfkesi ve derin yurtseverliğiyle kavgada yücelen Orhan hevalin anısına bağlılık; O'nun çok sevdiği ve uğruna yaşam halayına durduğu Kürdistan'la bütünleşmektir. Bu onurlu şehidimizin önünde saygıyla eğiliyor ve sözümüzü O'na adıyoruz!

Mücadele arkadaşları

